FOTBAL

VĂ PREZENTĂM NOILE PROMOVATE ÎN DIVIZIA A

F.C. GALAȚI — O PRIMĂVARĂ FRUCTUOASĂ!

Au trecut opt ani de cînd Siderurgistul Galați a părăsit prima divizie. De atunci, încercările diferitelor formații din orașul de pe Dunăre de a reveni în „A“ s-au dovedit infructuoase. Dar, iată că, în primăvara aceasta, speranțele suporterilor clubului de fotbal de a-și vedea favoriții ca lideri ai seriei I s-au împlinit: în etapa a 29-a F. C. Galați a preluat șefia de la rivala ei, Gloria Buzău, și n-a mai cedat-o pînă la încheierea întrecerii, promovînd astfel în Divizia A.

Performanța formației din Galați este deosebită, deoarece ea s-a concretizat, în special, în primăvară. La reluarea campionatului, „F.C.“-ul a pornit la drum cu un handicap de șase puncte de liderul seriei, ca în final să aibă un avans de patru puncte față de ocupanta locului doi, Gloria Buzău. A fost un retur al ambiției, al dăruirii fiecărui component al formației și, mai ales, al superiorității dovedite în joc în urma acumulărilor din iarnă. Despre pregătirea efectuată în iarnă ne-a vorbit antrenorul Guță Tănase care a condus echipa în campionat:

— **La începutul campionatului ne-am fixat ca obiectiv promovarea în Divizia A. Dar, am luat un start slab și după prima parte a campionatului ne despărțeau șase puncte de locul întîi. Principala cauză a insuccesului: unii jucători au privit cu ușurință obiectivul propus, nu s-au pregătit conștiincios și rezultatele au fost nesatisfăcătoare. De aceea, s-a renunțat la Simion, Grozea, Costea, Tr. Ionescu, Bruștiuc, Șoptereanu și Nicoară. În locul acestora am apelat la gălățeni, dornici să readucă o formație locală în prima categorie. Apoi, s-a făcut o pregătire intensă, continuată, de altfel, și în perioada competițională.**

— Prin ce s-a caracterizat jocul echipei?

— **În primăvară mai ales, pe primul plan a stat angajamentul total în fiecare partidă, coroborat cu o bună organizare a jocului la mijlocul terenului, unde de multe ori am folosit trei oameni, dintre care Morohai și-a adus o contribuție valoroasă prin clarviziunea sa. În ceea ce privește apărarea, trebuie să evidențiez aportul lui Dan Coe, jucător cu o bogată experiență, care a știut să-i mobilizeze pe toți ceilalți în vederea atingerii scopului ce ni l-am propus. El însuși a constituit, de altfel, un imbold pentru întregul lot.**

Înainte de a încheia discuția cu antrenorul Guță Tănase, acesta a ținut să sublinieze, în mod deosebit, sprijinul pe care l-au acordat echipei organele locale, consiliul clubului, președintele de onoare, Ion Axente, precum și președintele Pavel Caradință.

Pompiliu VINTILĂ

● Formula de bază: **Gheorghiu — Pătrașcu, Castăian, Dan Coe, Nicu — Morohai, Pastia — Manciu, Bezman, Manea, Ion Ionică.**
● Căpitanul echipei: **Dan Coe.**
● Golgeterul echipei: **Ion Ionică — 11 goluri.**
● Vîrsta medie: 23 de ani.
● Adresa: Bd. Republicii nr. 63—65; telefon: 14067.
● Culorile clubului: alb-albastru.
● Stadionul Dunărea, capacitate: 24000 de locuri.

F.C. Galați zîmbește Diviziei A... De la stînga la dreapta, sus: Dan Coe, Ion Morohai, Nicu Ion, Iosif Căstăian, Ilie Hagioglu, Stan Gheorghiu, Marian Pătrașcu, Dan Georgescu, Victor Capotă, Haret Ene, Guță Tănase — *antrenorul echipei, jos:* Anghel Manciu, Constantin Bezman, Ion Manea, Ion Ionică, Costin Pavel, Dumitru Straț II, Aurel Pastia, Tiberiu Gidoiu. *Din fotografie lipsește* Dan Băcescu. Foto: D. ALDEA — Galați

„Criteriul școlilor sportive“

După ce, timp de o săptămînă, cele zece echipe calificate pentru a V-a ediție a turneului final al „Criteriului școlilor sportive“ s-au pregătit în comun pe terenurile Liceului de fotbal și Letea din Bacău, luni 8 iulie s-a disputat prima etapă a turneului propriu-zis.

Partidele au debutat spectaculos, unele dintre ele încheindu-se cu rezultate-surpriză, seria acestora fiind deschisă de un 0—0 înregistrat de echipa Liceului „Mihai Viteazul“ din București (cîștigătoarea tuturor celor patru ediții precedente) în compania modestei formații a elevilor din Călărași. A doua mare surpriză a turneului a fost înfrîngerea echipei gazdă, Liceul de fotbal Bacău, de către Școala sportivă nr. 2 București (0—1), după ce, în prima etapă a turneului, băcăuanii realizaseră scorul record de 7—0 cu Școala sportivă din Caransebeș.

URMEAZĂ DERBY-URILE!

Echipa care a profitat de eșecurile celor două mari favorite pe parcursul etapelor I—IV a fost Școala sportivă Mediaș care, jucînd constant bine, a devenit performera primei părți a turneului, cîștigînd toate meciurile (3—0 cu Șc. sp. Petroșani, 3—0 cu Șc. sp. Călărași, 2—0 cu Șc. sp. „Brașovia“ Brașov și 3—0 cu Șc. sp. Caransebeș), luînd un avans de trei puncte față de urmăritoarele sale, Liceul de fotbal Bacău, Șc. sp. nr. 2 București și Liceul „Mihai Viteazul“. Nu-i mai puțin adevărat, însă, că echipa din Mediaș nu a jucat pînă acum cu nici ung dintre aceste echipe, adevăratele derby-uri ale turneului fiind programate abia în partea a doua a competiției.

Iată cum se prezintă clasamentul după disputarea primelor patru etape: 1. Șc. sp. Mediaș 8 p, 2. Liceul de fotbal Bacău 5 p, 3. Liceul „Mihai Viteazul“ 5 p, 4. Șc. sp. 2 București 5 p, 5. Șc. sp. Tg. Mureș 4 p, 6. Șc. sp. „Brașovia“ 4 p, 7. Șc. sp. Arad 3 p, 8. Șc. sp. Călărași 3 p, 9. Șc. sp. Caransebeș 3 p, 10. Șc. sp. Petroșani 0 p.

Campionatul ia sfîrșit joi 18 iulie (L.D.)

ACTUALITĂȚI

Astăzi, pe stadionul „1 Mai“ F.C. CONSTANȚA — JAPONIA

Echipa națională de fotbal a **Japoniei** susține, astă-seară, pe stadionul „1 Mai“ din Constanța, primul ei meci din cadrul turneului pe care-l efectuează în țara noastră. Parteneră de întrecere îi va fi formația divizionară A **F.C. Constanța.**

Meciul este programat în nocturnă, de la ora 19.30.

Următoarea partidă, din cadrul turneului organizat de clubul constănțean, va avea loc miercuri 17 iulie: **„U“ Cluj — Japonia.**

LUNI, CONSFATUIREA ANTRENORILOR DE DIVIZIA A

Luni, 15 iulie la ora 8, va începe la sediul F.R.F. în organizarea Colegiului central al antrenorilor, consfătuirea antrenorilor principali de la echipele divizionare A, la care au fost invitați să participe și președinții secțiilor de fotbal ale cluburilor respective. Cu acest prilej se vor discuta: calendarul intern și internațional, pînă la sfîrșitul anului în curs; problema pregătirii echipelor din primul eșalon pentru turul viitoarei ediții de campionat și problema pregătirii jucătorilor care fac parte din loturile reprezentative.

Tot în organizarea Colegiului central al antrenorilor, în zilele de 29, 30 și 31 iulie va avea loc convocarea periodică a antrenorilor divizionari A, B și a președinților colegiilor județene de antrenori, cu următoarea ordine de zi: 1. Analiza precedentei ediții a campionatului republican; 2. concluzii pe marginea campionatului mondial desfășurat în acest an în R.F. Germania; 3. indicații tehnico-metodice pentru turul ediției de campionat 1974—75.

PREGĂTIRILE POLITEHNICII TIMIȘOARA

Și echipa Politehnica Timișoara și-a început pregătirile în vederea noului campionat al primei divizii de fotbal. După o prealabilă vizită medicală, la 8 iulie lotul Politehnicii s-a reunit sub conducerea antrenorului **Gh. Codreanu,** de la Centrul de copii, în absența antrenorului principal **Ion Ionescu,** aflat în Franța cu selecționata studențească a țării noastre. Au participat la primele ședințe de pregătire toți jucătorii din lot cu excepția celor ce se află selecționați în echipa studențească și a lui Pîrvu, care s-a reîntors la U.T.A.

De vineri 12 iulie, Politehnica Timișoara se deplasează pentru o scurtă pregătire la Deva, unde va susține și două partide amicale cu **Mureșul din Deva** și cu **C.F.R. Simeria.** Sînt avansate tratativele pentru perfectarea unui meci amical cu Steaua Roșie Belgrad, fixat pentru 29 iulie.

Petru ARCAN
coresp. județean

C.F.R. CLUJ A RELUAT ANTRENAMENTELE

Reuniți joi, feroviarii clujeni au și efectuat trei antrenamente. Din lot lipsesc, momentan, **Petrescu** (plecat în Franța cu echipa reprezentativă studențească) și **Țegean** (care susține examenul de admitere la Facultatea de educație fizică din Cluj).

Luni, fotbaliștii feroviari vor pleca pentru cîteva zile la Borsec. **De menționat că noul antrenor al formației C.F.R. Cluj este Nicolae Săbăslău.**

SPORTUL STUDENȚESC PE ȘANTIERUL NAȚIONAL AL TINERETULUI DE LA GIURGIU-RAZMIREȘTI

În cadrul unor manifestări cultural-sportive organizate pe Șantierul național al tineretului de la Giurgiu — Răzmirești mîine, la ora 11.30, formația divizionară A **Sportul studențesc** va evolua în compania unei selecționate studențești bucureștene.

CE REȚINEM, PENTRU FOTBALUL NOSTRU, DIN LECȚIA COMPLEXĂ A C.M.-ului?

La 7 iulie, pe Stadionul Olimpic münchenez, s-a desfășurat actul final al celei de-a zecea ediții a campionatului mondial, competiția supremă a celui mai popular sport din lume, fotbalul, care numără 140 de federații afiliate, la această oră, la forul de conducere internațional, F.I.F.A.

Competiția în ansamblu — și turneul său final, în special — au fost urmărite cu interes, nu numai pentru curiozitatea firească de a cunoaște învingătorul, ci și pentru a se putea simți „pulsul“ acestui sport la ora actuală, pentru a i se fixa nivelul evoluției.

Din acest punct de vedere, specialiștii și comentatorii au desprins o serie de concluzii, de care ne ocupăm și noi în acest grupaj, raportîndu-le — în primul rînd — la fotbalul nostru, la ceea ce este de reținut pentru viitoarea evoluție a soccerului românesc.

Aspectele de care ne ocupăm azi nu sînt, desigur, limitative, pe viitor rămînîndu-ne să mai facem, cu fiecare ocazie ce ni se va oferi, referiri la subiectul propus.

O ÎNCERCARE DE SINTEZĂ

Trebuie să mărturisim că noi, cei cîțiva ziariști și antrenori care am fost în tribune la întrecerile turneului final al C.M., am simțit o strîngere de inimă aproape permanentă, decurgînd din faptul că — spre deosebire de ediția mexicană a Campionatului lumii — echipa noastră nu s-a numărat printre cele 16 participante la ultima fază a unei întreceri sportive care, timp de aproape o lună de zile, a polarizat atenția a sute de milioane de oameni.

Ne place să credem însă, că acest regret n-a fost numai al nostru (și — desigur — al iubitorilor fotbalului din România), ci și al jucătorilor români, al antrenorilor și tehnicienilor care lucrează în acest domeniu, al activiștilor noștri din acest sport și că, **ei**, cei de care a depins calificarea pentru Weltmeisterschaft și va depinde cea pentru ediția argentiniană, **vor folosi lecția recentă, abordînd noul ciclu de patru ani cu mai mari ambiții, cu un plus de receptivitate pentru noile acumulări ale fotbalului mondial, cu dorința de a recupera unele rămîneri în urmă față de standardul de joc mondial, față de concepția asupra fotbalului.** În extragerea acestor învățăminte, în aplicarea lor, un rol important îl vor avea observatorii trimiși la turneul final (antrenori reputați, ca Nicolae Petrescu, Valentin Stănescu, Angelo Niculescu sau mai tineri, ca Robert Cosmoc, Nicolae Proca, Ion Nunweiller) care și-au făcut prețioase însemnări și pe care le vor dezbate în curînd atît în cadrul colegiului de specialitate al F.R.F. cît și în ședințe cu antrenorii de cluburi.

Nu vom intra, de aceea, în detalii, în amănunte tehnico-tactice, ci vom reține doar unele aspecte generale.

● **EXISTĂ O „POLITICĂ A ECHIPEI NAȚIONALE“?** Recentul campionat mondial a consemnat succesul acelor echipe reprezentative care aveau în spate un fotbal intern puternic (Olanda, R.F.G., Brazilia), dar și al altora care „au ieșit în față“ **prin eforturi speciale, conjugate, făcute pentru lotul național, pentru competiția în speță.** Este cazul echipei Poloniei, în primul rînd, ca și cel al reprezentativei R.D. Germane. Federațiile acestor țări duc, de cîțiva ani, **o politică specială a echipei naționale,** care începe să dea roade. Poate nu este cel mai bun exemplu, dar — cel puțin ca element de reflectare a unei anumite optici — merită să amintim că în Polonia campionatul pe 1973—74 s-a întrerupt la 1 mai și nu s-a încheiat (va continua de la 1 august) pentru a se asigura **o maximă eficacitate pregătirilor echipei naționale.** Dăm acest exemplu nu **pentru a fi copiat** ci pentru a ilustra o concepție, o preocupare, **importanța maximă** (supremă, chiar) **acordată reprezentării naționale!** Amplul program de pregătire al naționalei Braziliei (ca perioadă și intensitate), eforturile făcute în R.D.G., grija forurilor din Suedia și Argentina pentru a-și asigura din timp serviciile jucătorilor lor aflați la cluburi străine, toate acestea ne îndreptățesc să credem că **„politica echipei naționale“ este azi în fotbalul mondial o realitate** și să ne întrebăm dacă la noi se face totul în această direcție, în perspectiva apropiatelor jocuri din Campionatul Europei și ale mai îndepărtatelor preliminarii olimpice și mondiale.

● **CONCEPȚIE DE JOC.** Desigur, fiecare echipă participantă la turneul final a prezentat particularități de joc, mai mult sau mai puțin distincte, dar — dacă am face o medie a constatărilor — ar trebui să reținem **concepția asupra echipei ca bloc funcțional omogen, asupra „unsprezecelui“** apt să atace sau să **se apere total și complex.** Formația împărțită didactic în apărare — **linie de mijloc** — atac aparține trecutului. Olanda, R.F.G., Suedia, Scoția — pentru a lua doar cîteva exemple — prezentînd echipe compuse din **jucători multilaterali, apți de a da randament în ambele momente de bază ale jocului.** „Fundașii“ **Breitner, Suurbier, Francisco Marinho** ilustrează o latură, „atacanții“ **Cruyff, van Hanegem, Grahn, Overath, Hay, Erikson,** pe cealaltă, pentru a nu mai vorbi de jucători ca **Neeskens, Bonhoff** sau **Deyna** care — după cum joacă — nu pot fi încadrați în principiu în nici una din cele două mari categorii.

● **REGRESUL... DEFENSIVEI.** Din capul locului, precizăm că acest turneu final nu ne-a lăsat impresia că echipele s-ar putea împărți net în două categorii, adeptele ofensivei și cele ale liniei contrarii. Chiar Helmut Schön declara, la un moment dat, după meciul cu R.D.G., **că a greșit jucînd prea mult pe atac și neglijînd apărarea,** ceea ce l-a dus la o revizuire din mers, cu care a cîștigat competiția. La fel, după nota prea defensivă cu care s-a compromis în grupă, Brazilia **a putut trece în a doua rundă finală la un joc de atac mai pronunțat,** cu care a ajuns în „mica finală“ de la 6 iunie. Este însă cert că **apăsarea deliberată pe pedala defensivei (R.D.G. și mai ales Italia) n-a întrunit sufragii,** în timp ce — dimpotrivă — o echipă ca Suedia **a cules numeroase și deschise aprecieri pentru jocul său generos, amplu, de atac.** Chiar finala a promulgat **succesul atacului** sau, dacă vrem, **falimentul defensivei,** prin eroarea Olandei de a fi încercat menținerea unui rezultat ce-i devenise favorabil din minutul 2. Este și acesta un domeniu din care echipa noastră, în orientarea ei, poate trage concluzii prețioase.

● **ANGAJAMENT FIZIC TOTAL.** Turneul final a încoronat cu lauri strălucitori pe **jucătorul de efort, de mare travaliu.** Fotbalistul care joacă pe fragmente de meci, pe „sclipiri“, mai poate încă întruni voturi, dar noi credem că el pierde teren în fața unui **Bremner** din echipa Scoției, a celor doi mijlocași polonezi **Maszczyk** și **Kasperczak,** a vest-germanului **Hoeness,** a olandezului **Jansen,** a suedezului **Tapper** sau iugoslavului **Oblak.** Iată, deci, încă un domeniu în care putem trage învățăminte, **atît ca orientare a mijloacelor de pregătire, cît și ca criteriu de selecție pentru** echipele reprezentative.

● **TEHNICĂ ÎN VITEZĂ, NU STATICĂ!** Ca un corolar al jocului de angajament total, al vitezei de execuție impuse azi de fotbalul modern, tehnica prioritară la acest turneu final a fost cea în viteză. Fotbalistul care „face vrăji“ pe loc cu balonul este handicapat. Tehnica individuală rămîne un mare — dacă vrem, principalul! — atu al jucătorului, dar ea **trebuie adaptată noilor cerințe ale jocului, vitezei de execuție** solicitate de marea performanță. **Beckenbauer** este un argument...

Radu URZICEANU

DACĂ „TRICOLORII“...

Pentru cronicarul de fotbal român, **Weltmeisterschaft**-ul a fost un dublu spectacol. Ochii au privit jocul de pe gazon, dar imaginile, odată surprinse, au intrat automat într-o „baie de revelator“, din care au ieșit mereu confruntate cu fotbalul nostru.

La o primă evaluare a jocurilor din grupa preliminară, concluzia ar părea optimistă. Dacă echipa României ar fi avut locul reprezentativei R. D. Germane, probabil că ar fi putut intra în grupa semifinală, deși jocul cu Chile, privit retrospectiv, nu poate fi considerat cîștigat. (Să nu uităm că echipa lui Schön a învins la limită, cu 1—0, printr-un gol de hazard, înscris de fundașul Breitner, și că echipa R. D. Germane a reușit un foarte puțin spectaculos 1—1).

Optimismul ...retrospectiv al suporterului echipei noastre naționale crește la sugestia jocurilor din grupa semifinală. Un eventual loc doi în grupa preliminară ar fi pus echipa României în fața Iugoslaviei. Și cum elegantul program oferit ziariștilor, de către echipa lui Miljanici, nu omitea, în palmares, scorul de 15—12 în favoarea echipei României de-a lungul ultimilor 52 de ani (este vorba doar de scorul victoriilor), părerea de rău a suporterului înregistrează o nouă creștere.

Să lăsăm, însă, aceste variante optimiste, pentru că ele n-ar ajuta la nimic. La capătul acestui turneu final al Campionatului mondial, **concluziile legate de raportarea elitei noastre fotbalistice la jocul marilor echipe nu este îmbucurătoare.** La acest turneu final, R. F. Germania, Olanda, Polonia (într-un stil personal), Scoția și Suedia au jucat un fotbal modern, în care aproape nici un jucător nu a fost scutit de efortul total, în ambele faze ale jocului și în orice punct al terenului. Din acest punct de vedere, am putea spune că doar doi jucători români ar fi putut face față acestui efort, în cea mai bună formă a lor. Este vorba — dacă vreți — de Dinu — prin forță — și Lucescu — prin mișcare. (O a treia posibilitate ar fi fost Dumitru, bineînțeles cu condiția revenirii la forma și abnegația demonstrată în jocurile de la Guadalajara).

Noțiunea „fotbal total“ nu poate fi evitată. Fotbal total înseamnă pressing-ul înfricoșător a 4—5 olandezi, „în haită“, peste un fundaș advers izolat întîmplător într-un colț al terenului. Fotbal total înseamnă fantastica insistență a unui Breitner spre poarta adversă, care s-a încheiat de două ori cu goluri decisive pentru echipa campioană mondială: cel cîștigător, din meciul cu Chile, și cel egalizator, din meciul cu Suedia, cînd echipa lui Schön era la un pas de părăsirea arenei. Fotbal total înseamnă săriturile de „libero“ ale vîrfului Edström în careul propriu, înseamnă sprintul fulgerător al lui Vogts spre poarta lui Jongbloed, în momentul în care a avut doar două secunde libere în truda de pază a lui Cruyff. Fotbal total înseamnă centrările fundașului sau mijlocașului stînga (Krol sau Bonhoff) din poziția lui... Pîrcălab. Fotbal total înseamnă apariția repetată a lui Lato, golgeterul acestui campionat, pe post de fundaș. Fotbal total înseamnă furia cu care vîrful Neeskens, odată depășit în preajma porții adverse, revine și atacă din nou adversarul cu mingea, ca un mijlocaș, în centrul terenului, pentru a se replia încă o dată, în cazul unei noi nereușite, ca să descrie un alt spagat, în fața careului propriu, așa cum s-a întîmplat și cu Jansen, care, atacîndu-l pe Hölzenbein, a comis penalty-ul pe care nu și l-a dorit.

Fotbal total înseamnă un Anghelini sprintînd pînă la linia de corner (ceea ce se întîmplă) și încheindu-și cursa cu o centrare „Ze Maria“, ca în meciul cu Argentina (ceea ce nu se întîmplă). Fotbal total înseamnă un gol înscris de Antonescu (sau de G. Sandu) așa cum a reușit Schwarzenbeck în ultimele secunde ale primei partide cu Atletico. Fotbal total înseamnă mijlocașul de sacrificiu de tip Overath, Kasperczak, Babington etc., etc., pentru a nu-i cita pe **absolut toți mijlocașii marilor echipe,** la care tehnica nu mai e demult un scop în sine, ci un simplu mijloc de etalare a tuturor energiilor fotbalistului 1974. Fotbal total înseamnă, în sfîrșit, un înaintaș care joacă și în reflux, la 20 de metri de poarta adversă (cînd „ceilalți au mingea“) cu vigoarea unui fundaș dezlănțuit și, mai ales, cu convingerea că el e primul vinovat în cazul în care faza pe care n-a rupt-o în fașă s-a încheiat cu un gol.

Fotbal total, sau, mai pe românește, fotbal cu tot sufletul, are ceva din generozitatea copilului fotbalist care se prăbușește la căderea serii. Poate că bunicii noștri privesc cu o oarecare îngăduință desenul deseori haotic și crispat al mingii pe gazonul 1974, dar asta este singura alternativă a victoriei. Cealaltă e... turnul de fildeș...

Ioan CHIRILĂ

Rep a șutat la poartă și va înscrie cel de-al doilea gol al echipei sale, urmărit de coechipierul Van Hanegem *(Fază din meciul Olanda — Argentina).*

„ESTE VORBA DE O APLICARE CORECTĂ ȘI INSISTENTĂ A METODELOR CUNOSCUTE“

Printre specialiștii fotbalului nostru, prezenți la turneul final al campionatului mondial s-a numărat și președintele Colegiului central al antrenorilor, **Nicolae Petrescu.** Asistînd la multe partide și notînd în permanență cele văzute, tehnicianul român a putut să ajungă, după o triere a impresiilor, la prețioase concluzii. Așa cum rezultă și din dialogul de față:

Dialog cu NICOLAE PETRESCU, președintele Colegiului central al antrenorilor

— Weltmeisterschaftul a prilejuit, desigur, constatări substanțiale și de mare diversitate. Din multitudinea lor, care dintre ele pot forma trăsături caracteristice pentru noul fotbal evidențiat la C.M. '74?

— **Așa-zisa „paradă a fotbalului“ nu a adus modele prea noi, dar a dezvoltat trăsături înmugurite încă la World Cup '66. Ca de exemplu: a) apariția în atacul final a apărătorilor, indiferent de post, cum a demonstrat grăitor Beckenbauer, și participarea atacanților în apărare, imediat după pierderea mingii, cum a ilustrat elocvent Johann Cruyff; b) fluxul și refluxul întregii echipe, compact și rațional repartizat pe lărgimea și adîncimea terenului, cu nucleul în jurul balonului, cu o mișcare dinamică, care descătușează temporar în faza de joc pe jucător, dar ordonată, în ansamblu, pentru a reface în spațiu structura echipei; c) dinamismul rațional al forțelor a fost caracteristic majorității echipelor; d) în atacul final, am reținut accelerări, deși nu la toate echipele tehnica a fost bine sincronizată cu viteza; e) în apărare; forțele s-au eșalonat pe două linii, plus un jucător de acoperire, acțiunile apărătorilor purtînd pecetea agresivității, uneori a jocului dur; f) miza foarte mare a creat o prudență în desfășurarea atacurilor care nu au mai avut virtuoșii din Mexic; g) forța colectivă a echipelor s-a evidențiat acolo unde antrenorii au lucrat după un plan de joc, după o anumită idee. Cazul Olandei, Poloniei și Suediei, ultima — adevărata revelație a acestui campionat, prin jocul desfășurat în viteză și fair-play. A triumfat, în cele din urmă, rutinata și valoroasa formație a R. F. Germania.**

— Considerați că unele dintre aceste caracteristici pot trasa un drum nou în fotbalul nostru?

— **Deși nu constant și atît de pregnant, unele caracteristici apar și la echipele noastre. Le lipsește, însă, mult SPIRITUL DE ANGAJAMENT TOTAL, precum și luciditatea de A ACȚIONA ÎN VITEZĂ.**

— Credeți, totuși, că Weltmeisterschaftul impune, pe lîngă o reconsiderare a jocului, și noi criterii pentru construirea echipelor de club și, în special, a celei reprezentative?

— **După părerea mea, o concepție de joc au și echipele noastre, dar defecțiunea la acest capitol constă în modalitatea de transpunere în practică. De aceea, în viitor, accentul va trebui să cadă pe realizarea unui tempo de joc ridicat, constant, la o suită de meciuri. Tactica succesului este indisolubil legată de capacitatea nervoasă și fizică. Marile echipe ne-au convins la acest turneu final de imperioasa necesitate a unei pregătiri fizico-psihice și tactice superioare. Nu este vorba atît de o restructurare a antrenamentelor, cît de o aplicare mai corectă și mai insistentă a metodelor deja cunoscute a antrenorilor noștri. Cred că aici este „cheia“. E nevoie, așadar, de o mai disciplinată coordonare a metodelor de antrenament, vizibil și invizibil, de o mai mare înțelegere din partea jucătorilor, întrucît există posibilitatea ca echipa noastră națională să-și găsească un loc între marile formații.**

— Ce tip nou de jucător credeți că trebuie să creștem și să dezvoltăm prin prisma celor ilustrate la Weltmeisterschaft?

— **Să vorbim mai puțin de un anume tip nou de jucător ideal și mai mult de acel fotbalist realist al cărui profil să se confunde cu acea participare conștientă la pregătire și joc care să servească aceluiași nobil scop, afirmarea fotbalului nostru la nivelul posibilităților lui interne, umane și organizatorice. Weltmeisterschaftul a certificat TRIUMFUL SPIRITULUI DE ECHIPĂ, DE COLECTIV, jucătorul vedetă subordonîndu-se lui. De aceea, poate numărul fotbaliștilor vedete la acest turneu final a fost mult mai redus decît la Mundialul mexican, confirmînd teza spiritului de colectiv. Să nu înțelegem, însă, greșit: echipe mari fără jucători mari nu există. Creșterea jucătorului în acest spirit trebuie începută de la o vîrstă fragedă și urmărită pe tot timpul școlii de fotbal. Numai astfel jucătorul se poate împlini, ajungînd la clasa ridicată a acelor fotbaliști remarcați și la Weltmeisterschaft...**

Gheorghe NICOLAESCU

În spatele valorosului portar polonez Tomaszewski *a mai apărut, pentru orice eventualitate încă un jucător. Acest principiu, al prudenței, a operat, la Weltmeisterschaft, la mai toate echipele, la mai toate partidele. Fază din meciul pentru locul 3, Polonia — Brazilia.*

EDIȚIA 1974 — O NOUĂ FAȚĂ A FOTBALULUI

Poate nici o ediție a marii probe a fotbalului nu era așteptată cu atîta interes de către specialiști. Ne gîndim mai cu seamă la acei tehnicieni din afara corpului direct implicat în competiție, cei din tribune. Pentru că momentul în care s-a desfășurat ediția jubiliară a celui mai popular campionat mondial coincidea, în adevăr, cu o răspîntie a evoluției acestui sport pe multe planuri. *Toate competițiile mari, de reprezentative sau de club, desfășurate de la „ediția mexicană“, ea însăși un semnal, indicau că fotbalul trebuie să aleagă între continuarea unui drum lin, fără obstacole, între acea idee a jocului romantic și apucarea pe calea mult mai accidentată, mai plină de risc a unei totale transformări a mijloacelor pentru exprimarea elementelor pur fotbalistice. Mai exact, era disputa netă, între ideea jocului de pur spectacol — reprezentată de echipele sud-americane și de cele de sub influența lor — și acel fotbal total, apelînd la un înalt grad de pregătire atletică, tratată în antrenament egal cu cel specific fotbalistic.*

Weltmeisterschaft a reprezentat triumful indiscutabil al celei de a doua variante așa că în mod cu totul cert următorii ani vor vedea marile echipe acționînd în acest sens fie spre a perfecționa ce au realizat pînă acum (grupul reprezentantelor noii orientări), fie spre a recupera terenul pierdut (plutonul sud-american și „acolitele“ europene). A X-a ediție a stabilit o piatră de hotar în scurta, dar foarte agitata evoluție a fotbalului și cei care nu vor ține seama de învățămintele ei vor ajunge în situația de a nu mai putea ajunge grupul fruntașelor, lansat în cursa spre deplina realizare a ideii pe care au expus-o practic, pe gazon, pe stadioanele din R. F. Germania. Liderele „fotbalului total“ sînt, și nu întîmplător, echipele *Olandei* și *R. F. Germania,* dar și alte selecționate — dintre cele ajunse în turneul final — dețin calități și perspective de a urca necontenit. E vorba, în primul rînd, de selecționatele *Poloniei* și *Suediei* și apoi de cea a *Scoției.* Acest grup a încercat — cu succese mai mari sau mai mici — să se apropie de profilul viitorului fotbal, acel joc care cere în arenă fotbaliști-atleți în sensul cel mai real al cuvîntului. *Foarte pilduitor apare faptul, pe care l-am consemnat joc de joc, că și fotbaliști care nu mai sînt la prima tinerețe (mulți făcînd parte dintre practicienii jocului la jumătate capacitate de efort, alții reprezentînd grupa beneficiarilor din activitatea și pasele altora) au reușit să-și transforme întreaga fizionomie a jocului, firește cu mari eforturi, cu antrenamente de o tărie draconiană. Müller, Grahn, Bo Larson, Van Hanegem, chiar și Beckenbauer etc. au înțeles că, dacă doresc să nu dispară de pe marea scenă, trebuie să facă ei mari și permanente sacrificii și eforturi. Și, notați, am numit numai jucători în preajma sau peste vîrsta de 30 de ani! Pildele lor nu trebuie în nici un caz să scape jucătorilor noștri care, mai cu seamă după niște ani în prima divizie, încep să se socotească scutiți de obligații, solicită reducerea cantității de efort la antrenament. În orice condiție a evoluției fotbalului, asemenea abdicări sînt, de regulă, plătite cu plecarea din eșalonul performanței. Dar în actualele condiții pericolul dispariției din avanscenă e și mai aproape, e și mai mare!*

Un alt element impus de victoriile și demonstrațiile C.M. din R. F. Germania e acela al imposibilității de a mai evolua după rolul de prim-solist. Marile vedete ale Weltmeisterschaftului — de la Cruyff la Gadocha și de la Beckenbauer la Neeskens — și-au dobîndit sau păstrat karatele de jucători de clasă prin aportul neegoist la funcționarea perfectă a mecanismului în care acționau. Nici nu era nevoie de vreo altă intervenție în acest sens, pentru că însuși jocul pedepsea rapid pe cel ce încerca să facă dintr-un moment al spectacolului dat de ECHIPA SA un NUMĂR PERSONAL. Au căzut și rangurile celor scutiți de misiuni de apărare, s-au spulberat și acele dispense de muncă de care beneficiau unele „nume“. Rigorile fotbalului actual, acest joc aspru și fără concesii, nu mai pot permite așa ceva și, vrînd-nevrînd, cei ce nu i se vor supune nu vor supraviețui. *E un lucru de care, de asemenea, jucătorii noștri trebuie să țină seama; pentru că sînt mulți care nu vor să știe ce e aceea altruismul, dar poate că au văzut cum Müller înțelegea că o anumită fază îi cere să devină un fundaș anonim pentru ca Vogts, cel ce pînă acum trebuia să-i trimită lui mingea cea mai bună, să poată porni, liber, pe contraatac, din pasa „bombardierului“.*

Sînt două dintre cele mai importante axiome ale fotbalului care a învins la Weltmeisterschaft și pe care campionii lui — încoronați sau nu — le vor cizela, le vor perfecționa neîncetat. Dovada cea mai netă, însă, că ceva s-a schimbat în fotbal e hotărîrea sud-americanilor de a încerca să „prindă din mers“ acest nou tren. În unanimitate, tehnicienii „purtători de cuvînt“ ai jocului romantic spun că, fără o modificare de 360 de grade a întregii concepții actuale a echipelor lor de club și naționale, replica din 1978 a „continentului fotbalului fierbinte“ nu va exista!

Eftimie IONESCU

ANTRENORI CELEBRI DECLARĂ:

AIMORE MOREIRA (Brazilia): „...Nu căutați vinovați pe banca antrenorilor reprezentativei! Vinovați sîntem toți tehnicienii fotbalului brazilian, care am crezut că ideile noastre tactice, ca și specificul pregătirii jucătorilor, mai pot supraviețui. Noul fotbal nu poate fi contracarat cu ideile noastre tactice actuale, oricît le-am perfecționa!“

HELENIO HERRERA (Italia): „Victoriile de la al X-lea campionat al lumii sînt victoriile unei noi etape a drumului tacticii și fondului pregătirii, care a și început, în fapt, prin succesele din sezoanele din urmă ale echipelor olandeze și vest-germane“.

ALBERT BATTEUX (Franța): „Nimic nu poate fi mai concludent decît exemplul echipei Poloniei. Antrenorii ei au sesizat, mult mai devreme ca atîția alții, preceptele jocului modern și — fără să dispună de jucători cu o valoare net superioară altor formații, ca Argentina sau Italia, să zicem — au urcat foarte sus, tocmai pentru că au anticipat fotbalul nou, de mișcare, angajare și altruism“.

ALF RAMSEY (Anglia): „Nici un campionat mondial n-a fost o neîncetată lecție tactică așa cum a fost acesta! Cine a deschis bine ochii a avut ceva de învățat!“

● **TRAGEREA LA SORȚI ÎN VIITOAREA EDIȚIE A CUPELOR EUROPENE** va avea loc la 23 iulie, la Zürich. După cum se știe, reprezentantele României în aceste competiții sînt **Universitatea Craiova** (C.C.E.), **Jiul Petroșani** (Cupa cupelor), **Dinamo București** și **Steagul roșu Brașov** (Cupa U.E.F.A.).

● **„AȘADAR, R. F. GERMANIA A CÎȘTIGAT, OLANDA A PIERDUT“,** scrie comentatorul agenției France Presse referindu-se la recentul C. M. dar în același timp Brazilia și fotbalul sud-american și-au văzut spulberate toate iluziile în această a 10-a ediție a Cupei mondiale, în care Europa a cîștigat primele trei locuri. În ceea ce privește fotbalul italian, acesta e doar un simbol al unui trecut fabulos. Campionatul italian este înfloritor, jucătorii săi sînt mari talente, dar sistemul său de joc este depășit. Constrînși să opereze într-un sistem defensiv, care i-a dezobișnuit să înscrie goluri, uzați în aprigul lor campionat, italienii au plătit tributul unor vechi erori. Fotbalul european lansează o nouă formație

DE PRETUTINDENI

cea a Poloniei, cu jocul său simplu, dar rapid și destul de agreabil. Polonia și Olanda anunță un nou fotbal, un fotbal care va fi al vitezei de execuție și al angajării fizice totale.

● **LA ORIZONT ARGENTINA.** Cel de-al 10-lea campionat mondial de fotbal s-a terminat, comentariile continuă, iar gîndurile fotbaliștilor de pretutindeni se îndreaptă de pe acum spre continentul sud-american. Comisia de organizare a campionatului din Argentina a prezentat la Frankfurt pe Main primul său raport privind planul de pregătire a întrecerii. Este vorba în realitate de un proiect de plan, întrucît nu se cunoaște încă numărul exact de echipe participante la turneul final. Congresul F.I.F.A., ținut la Frankfurt pe Main, a aprobat în principiu un turneu final cu 20 de echipe, dar a lăsat la latitudinea comitetului de organizare și a comisiei tehnice a F.I.F.A. să decidă în ultimă instanță, ținînd seama de posibilitățile de găzduire și organizare a țării-gazdă. Federația argentiniană se declară gata să primească la turneul final 20 de echipe ce ar putea fi repartizate în 5 grupe de cîte 4, primele două clasate urmînd să participe la grupele semifinale. Comisia de organizare a F.I.F.A. va stabili în luna ianuarie a anului viitor perioada de desfășurare a campionatului mondial din 1978. Avînd în vedere diferența de anotimpuri, Argentina fiind situată în emisfera sudică, gazdele propun lunile ianuarie—februarie, în timp ce europenii, ținînd seama de calendarul lor competițional și posibilitățile de pregătire ale echipelor, se gîndesc la perioada iunie—iulie, care în Argentina corespunde cu sfîrșitul toamnei — începutul iernii.